

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa P.G., A. K.

przeciwko P. Polska Spółce Akcyjnej

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Společnych i Spraw Publicznych w dniu 14 maja 2012 r.,

zażalenia powodów na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Okręgowego z dnia 30 września 2011 r.,

1. uchyla zaskarżone postanowienie w zakresie odnoszącym się do kosztów postępowania za drugą instancję i w tej części przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

2. odrzuca zażalenie w pozostałej części.

Uzasadnienie

Powodowie P. G. i A. K. wnieśli zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, dotyczące kosztów postępowania za obie instancje zawarte w pkt II wyroku z dnia 30 września 2011 r., w sprawie /.../. Wyrok Sądu Okręgowego

zasądzał na rzecz powodów żądane kwoty i koszty postępowania za obie instancje. W pisemnym, uzasadnieniu skarżonego postanowienia sąd drugiej instancji wskazał tylko, że orzeczenie o kosztach ferowane zostało na zasadzie art.100 k.p.c.

Skarżący w zażaleniu podnosili, że sąd zastosował w sprawie słusznie zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania, jednak błędnie obliczył należne koszty zastępstwa procesowego, wadliwie przyjmując zakres wygrania sprawy.

Skarżący przedstawili własne rozliczenia kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wymaga uwzględnienia i uchylenia zaskarżonego postanowienia w zakresie kosztów postępowania za II instancję, natomiast odrzucenia w pozostałej części, jako że nie jest dopuszczalne zaskarżenie postanowienia w tym zakresie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 maja 2012 r.).

Konieczność uchylenia w tej części zaskarżonego postanowienia wynika z niewłaściwie skonstruowanego uzasadnienia. Sąd drugiej instancji lakonicznie stwierdził w nim, iż „o orzeczeniu kosztów postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., uwzględniając fakt częściowego uwzględnienia żądań”. Nie jest to wystarczające, bowiem nie poddaje się weryfikacji Sądowi Najwyższego. Sąd Okręgowy nie wskazał, jaką kwotę zasądza tytułem postępowania w każdej instancji oraz na jakich kryteriach opiera swoje rozliczenie.

Przy stosunkowym rozliczeniu kosztów należy ocenić ostateczny wynik sprawy. W motywach orzeczenia należy wskazać na generalne kryteria tego rozliczenia, tak by adresat orzeczenia mógł się zorientować co do przyjętej techniki wzajemnego obciążania stron kosztami postępowania. Takiego uzasadnienia postanowienia o kosztach brakuje.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji.